

DOHODA O PROVÁDĚNÍ ČLÁNKU VII VŠEOBECNÉ DOHODY O CLECH A OBCHODU 1994**VŠEOBECNÝ ÚVOD**

1. Prvotním základem pro určení celní hodnoty podle této Dohody je „převodní hodnota“, vymezená v článku 1. Tento článek nutno číst spolu s článkem 8, který mimo jiné stanoví úpravy ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená, jestliže určité zvláštní prvky, jež se považují za součást celní hodnoty, připadají k tíži kupujícího, avšak nejsou zahrnuty do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovážené zboží. Článek 8 rovněž stanoví, že do převodní ceny budou zahrnuta určitá plnění kupujícího ve prospěch prodávajícího, zbožím nebo službami spíše než penězi. Články 2 až 7 stanoví použitelné metody určení celní hodnoty, pokud nemůže být určena podle ustanovení článku 1.
2. Nemůže-li být celní hodnota určena podle ustanovení článku 1, mělo by obvykle dojít ke konzultaci mezi celní správou a dovozcem, aby se dospělo k základu pro hodnotu uplatněním ustanovení článků 2 nebo 3. Může se například stát, že dovozce má informace o celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, které celní správa v místě dovozu v dané době právě nemá. Nebo naopak, celní správa může mít informace o celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, k nimž nemá dovozce snadný přístup. Konzultace mezi oběma stranami, při zachování závazků, týkajících se obchodního tajemství, umožní výměnu informací za účelem určení správného základu pro celní hodnocení.
3. Články 5 a 6 poskytují dva základy pro určení celní hodnoty, nemůže-li být určena na základě převodní hodnoty dováženého zboží nebo stejného nebo podobného dováženého zboží. Podle článku 5 odstavec 1 se celní hodnota určuje na základě ceny, za kterou se zboží ve stavu, v jakém bylo dovezeno, prodává kupujícímu, který není ve spojení s prodávajícím, do země dovozu. Dovozece má též právo, jestliže o to požádá, aby ustanovení článku 5 byla uplatněna při hodnocení zboží, které je po dovozu předmětem zpracovávání nebo přepracování. Podle článku 6 se celní hodnota určuje na základě vypočtené hodnoty. Obě tyto metody jsou spojeny s určitými potížemi, a proto má dovozce podle ustanovení článku 4 právo zvolit si pořadí uplatnění těchto dvou metod.
4. Článek 7 vyjadřuje způsob určení celní hodnoty v případech, kdy to nedovoluje žádný z předcházejících článků.

ČLENOVÉ,

uznávající, že základem pro celní hodnocení zboží by měla být, pokud možno, převodní hodnota zboží, které má být hodnoceno;

přihlízejíce k Mnohostranným obchodním jednáním;

přejíce si podporovat uskutečňování cílů GATT 1944 a zajistit doplňující výhody pro mezinárodní obchod rozvojových zemí;

uznávající, že celní hodnota by měla být založena na jednoduchých a spravedlivých kritériích, slučitelných s obchodní praxí a že řízení o hodnocení by mělo být uplatňováno všeobecně, bez rozdílu mezi opatřenými zdroji;

uznávající důležitost ustanovení článku VII GATT 1994 a přejíce si vypracovat pravidla pro jejich uplatňování v zájmu zajišťování větší jednotnosti a jistoty jejich provádění;

uznávající nezbytnost spravedlivého, jednotného a nestranného systému celního hodnocení zboží, který vylučuje použití svévolných nebo smyšlených celních hodnot;

uznávající, že řízení o hodnocení nemá být používáno k potírání dumpingu;

DOHODLI SE TAKTO:

ČÁST I

PRAVIDLA PRO CELNÍ HODNOCENÍ

Článek 1

1. Celní hodnota dováženého zboží bude převodní hodnota, to je cena skutečně placená nebo která má být zaplacená za zboží, když bylo prodáno pro vývoz do země dovozu po úpravách podle ustanovení článku 8 za předpokladu, že:

a) neexistují žádná omezení, pokud jde o postoupení nebo použití zboží kupujícím, kromě omezení, která:

(i) jsou uložena nebo vyžadována zákonem nebo státními orgány země dovozu;

(ii) omezují zeměpisnou oblast, v níž zboží může být dále prodáno; nebo

(iii) neovlivňují podstatně hodnotu zboží;

b) prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá určit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno;

c) žádná část výtěžku jakéhokoli dalšího prodeje, postoupení nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu, pokud by se nedala provést přiměřená úprava podle ustanovení článku 8; a

d) kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jsou-li ve spojení, že převodní hodnota je přijatelná pro celní účely podle ustanovení odstavce 2.

2. a) Pro určení, zda je převodní hodnota přijatelná pro účely odstavce 1, nebude skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení ve smyslu článku 15, sama o sobě důvodem pro to, aby převodní hodnota byla považována za nepřijatelnou. V takovém případě se přezkoumají zvláštní okolnosti prodeje a převodní hodnota bude přijata, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Má-li celní správa, na základě informací, poskytnutých dovozcem nebo získaných z jiných zdrojů, pohnutky zkoumat, zda spojení ovlivnilo cenu, sdělí své pohnutky dovozci a poskytne mu přiměřenou možnost k odpovědi. Požádá-li o to dovozce, budou mu pohnutky sděleny písemně.

b) Při prodeji mezi osobami ve spojení bude převodní hodnota přijata a zboží bude hodnoceno podle ustanovení odstavce 1, prokáže-li dovozce, že tato hodnota je velmi blízká některé z těchto hodnot za stejné doby nebo z téměř stejné doby:

(i) převodní hodnotě z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do stejné země dovozu kupujícími, kteří nejsou ve spojení;

(ii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, určené podle ustanovení článku 5;

(iii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, určené podle ustanovení článku 6;

Při použití předcházejících měřítek je třeba patřičně přihlídnout k prokázaným rozdílům v obchodních úrovních, v množstvích, v prvcích vyjmenovaných v článku 8 a v nákladech, připadajících na prodávajícího v prodejích, v nichž on a kupující nejsou ve spojení a které na prodávajícího nepřípadají z prodejů, při nichž on a kupující jsou ve spojení.

c) Měřítko vyjádřená v odstavci 2 b) se mají použít z podnětu dovozce a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty nemohou být stanoveny podle ustanovení odstavce 2 b).

Článek 2

1. a) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článku 1, bude celní hodnotou převodní hodnota stejného zboží, prodávajícího pro vývoz do stejné země dovozu a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které má být hodnoceno.

b) Při uplatňování tohoto článku se celní hodnota určí podle převodní hodnoty stejného zboží, prodávajícího na stejné obchodní úrovni a v přiměřeně stejném množství jako zboží, které má být hodnoceno. Nejistí-li se takový prodej, použije se převodní hodnota stejného zboží prodávajícího na odlišné obchodní úrovni anebo v odlišném množství, upravená tak, aby se přihlídělo k rozdílům, které by mohly být přisuzovatelné obchodní úrovni anebo množstvím za předpokladu, že takovéto úpravy, které vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty, mohou být založeny na předložených průkazných údajích, které jasně potvrzují, že úpravy jsou rozumné a přesné.

2. Pokud jsou v převodní hodnotě zahrnuty náklady a výlohy, uvedené v odstavci 2 článku 8, bude tato hodnota upravena tak, aby se přihlídělo k významným rozdílům, které mohou být mezi náklady a výlohami za dovezené zboží na jedné straně a za zkoumané stejné zboží na straně druhé, vyplývající z rozdílů ve vzdálenosti a způsobech dopravy.

3. Zjistí-li se při uplatňování tohoto článku více než jedna převodní hodnota stejného zboží, bude k určení celní hodnoty dovezeného zboží použita nejnižší hodnota.

Článek 3

1. a) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článků 1 a 2, bude celní hodnotou převodní hodnota podobného zboží, prodáváného pro vývoz do stejné země dovozu a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které má být hodnoceno.
- b) Při uplatňování tohoto článku se celní hodnota určí podle převodní hodnoty podobného zboží, prodaného na stejné obchodní úrovni a v přiměřeně stejném množství jako zboží, které má být hodnoceno. Nejistí-li se takový prodej, použije se převodní hodnota podobného zboží, prodaného na odlišné obchodní úrovni anebo v odlišném množství, upravená tak, aby se přihlédlo k rozdílům, které by mohly být přisuzovatelné obchodní úrovni anebo množství za předpokladu, že takovéto úpravy, které vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty, mohou být založeny na předložených průkazných údajích, které jasně potvrzují, že úpravy jsou rozumné a přesné.
2. Pokud jsou v převodní hodnotě zahrnuty náklady a výlohy, uvedené v odstavci 2 článku 8, bude tato hodnota upravena tak, aby se přihlédlo k význačným rozdílům, které mohou být mezi náklady a výlohami za dovezené zboží na jedné straně a za zkoumané podobné zboží na straně druhé, vyplývající z rozdílů ve vzdálenosti a způsobech dopravy.
3. Zjistí-li se při uplatňování tohoto článku více než jedna převodní hodnota podobného zboží, bude k určení celní hodnoty dovezeného zboží použita nejnižší hodnota.

Článek 4

Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena uplatněním ustanovení článků 1, 2 a 3, bude celní hodnota určena uplatněním ustanovení článku 5 nebo, pokud celní hodnotu nebude možno určit uplatněním tohoto článku, uplatněním článku 6; přesto může být pořadí uplatnění článků 5 a 6 na žádost dovozce obráceno.

Článek 5

1. a) Je-li dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodáno v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno, bude se celní hodnota dovezeného zboží, určená uplatněním ustanovení tohoto článku, opírat o jednotkovou cenu, odpovídající prodejm dovezeného zboží nebo stejného nebo podobného dováženého zboží v největším úhrnném množství osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují v době dovozu

hodnoceného zboží nebo ve skoro stejnou dobu, s výjimkou srážek, které se týkají těchto prvků:

- (i) provizí, všeobecně placených nebo dohodnutých nebo přírážek, všeobecně používaných pro zisk a všeobecné výlohy v souvislosti s prodeji dovezeného zboží stejné povahy nebo stejného druhu v této zemi;
 - (ii) obvyklých nákladů na dopravu a na pojištění a s tím souvisejících výloh, vzniklých v zemi dovozu;
 - (iii) nákladů a výloh, uvedených v odstavci 2 článku 8, pokud to bude případné; a
 - (iv) cel a ostatních státních daní, které mají být placeny v zemi dovozu při dovozu nebo prodeji zboží.
- b) Neprodává-li se ani dovážené zboží ani stejné nebo obdobné dovezené zboží, které má být hodnoceno, v době dovozu zboží, ani ve skoro stejné době, bude celní hodnota, pokud ustanovení odstavce 1 a) nestanoví jinak, založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží, nebo stejné nebo podobné zboží prodává v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno k nejbližšímu datu dovozu hodnoceného zboží, nejpozději však před uplynutím 90 dní po takovém dovozu.

2. Není-li ani dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovážené zboží prodáváno v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno, bude celní hodnota založena, pokud o to dovozce požádá, na jednotkové ceně, odpovídající prodejm dovezeného zboží v největším úhrnném množství po dalším zpracování nebo přepracování v zemi dovozu osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s náležitým přihlédnutím k hodnotě přidané zpracováním nebo přepracováním a po srážkách, uvedených v odstavci 1 a).

Článek 6

1. Celní hodnota dováženého zboží, určená uplatněním ustanovení tohoto článku, se bude zakládat na vypočtené hodnotě. Vypočtená hodnota bude sestávat ze součtu:

- a) ceny nebo hodnoty materiálu a výrobního nebo jiného postupu, použitého k výrobě dováženého zboží;
- b) částky pro zisk a všeobecné výlohy ve výši, shodné s částkou obvykle zahrnovanou do prodejů zboží stejného druhu nebo povahy jako hodnocené zboží, uplatňované výrobcí v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu;
- c) ceny nebo hodnoty všech ostatních výloh, k nimž je nutno přihlížet podle možnosti, kterou podle odstavce 2 článku 8 Člen ve věci hodnocení zvolil.

2. Žádný Člen nemůže žádat ani donutit kteroukoli osobu, která nesídlí na jeho území, aby předložila k přezkoumání nebo dovolila přístup ke svému účetnictví nebo jiným listinám za účelem určení vypočtené hodnoty. Informace, které poskytl výrobce zboží za účelem určení celní hodnoty uplatněním ustanovení tohoto článku, však mohou být ověřovány v jiné zemi orgány země dovozu se souhlasem výrobce a za podmínky, že tyto orgány o tom s dostatečným předstihem informují vládu dotčené země a ta nemá proti šetření námitky.

Článek 7

1. Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena uplatněním ustanovení článků 1 až 6, bude určena přiměřenými prostředky slučitelnými se zásadami a všeobecnými ustanoveními této Dohody a článku VII GATT 1994 a na základě údajů, dosažitelných v zemi dovozu.

2. Celní hodnota, určovaná uplatněním ustanovení tohoto článku, se nebude zakládat na:

- a) prodejní ceně zboží v zemi dovozu, vyráběného v této zemi;
- b) systému, který předpokládá přijímat pro celní účely vyšší ze dvou možných hodnot;
- c) ceně zboží na vnitřním trhu země vývozu;
- d) výrobních nákladech, jiných než vypočtené hodnoty, které by byly určeny pro stejné nebo podobné zboží podle ustanovení článku 6;
- e) ceně zboží prodaného pro vývoz s určením do jiné země než do země dovozu;
- f) minimálních celních hodnotách; nebo
- g) libovolných nebo smyšlených hodnotách.

3. Požádá-li o to, bude dovozce písemně vyrozuměn o celní hodnotě, určené uplatněním ustanovení tohoto článku a o metodě použité k jejímu určení.

Článek 8

1. K určení celní hodnoty uplatněním ustanovení článku 1 se k ceně skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacená, připočtou

- a) dále uvedené prvky, pokud jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená:
 - (i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;

(ii) cena nádob, která pro celní účely tvoří jednotu se zbožím;

(iii) cena obalů, zahrnující jak práci, tak i materiál;

b) vhodným způsobem rozvržená hodnota dále uvedeného zboží a služeb, pokud jsou kupujícím poskytovány přímo nebo nepřímo zdarma nebo za sníženou cenu a použity při výrobě nebo při prodeji k vývozu dováženého zboží, pokud tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená:

(i) materiály, součástky, díly a podobné předměty, začleněné do dováženého zboží;

(ii) nářadí, matrice, formy a podobné předměty, použité k výrobě dovezeného zboží;

(iii) materiály, spotřebované při výrobě dovezeného zboží;

(iv) technika, vývoj, umělecká práce, design, plány a nákresy, provedené jinde než v zemi dovozu a nutné pro výrobu dovezeného zboží;

c) poplatky za používání patentů a licenční poplatky, týkající se hodnoceného zboží, které musí přímo nebo nepřímo uhradit kupující jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, pokud tyto poplatky za používání patentů nebo licenční poplatky nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená;

d) hodnota jakékoliv části výnosu pozdějšího dalšího prodeje, postoupení nebo použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu.

2. Při vypracování svých právních předpisů zajistí každý Člen přijetí ustanovení, aby do celní hodnoty byly vcelku nebo zčásti zahrnuty nebo z ní byly vyloučeny tyto prvky:

a) náklady na dopravu dováženého zboží do přístavu nebo do místa dovozu;

b) náklady na nakládání, vykládání a manipulaci, spojené s dopravou dováženého zboží do přístavu nebo do místa dovozu; a

c) výlohy za pojištění.

3. Každý prvek, který bude uplatňováním ustanovení tohoto článku připočten k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená, bude založen výlučně na údajích, které jsou objektivní a vyčíslitelné.

4. K určení celní hodnoty budou k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená připočteny jen prvky uvedené v tomto článku.

Článek 9

1. Je-li k určení celní hodnoty nutný přepočten měny, použije se

její směnný kurz, řádně vyhlášený příslušnými orgány dotčené země dovozu, vyjadřující pro období jeho vyhlášení pokud možno skutečnou běžnou hodnotu této měny v obchodních operacích, vyjádřenou v měně země dovozu.

2. Použije se toho převodního kurzu, který podle rozhodnutí každého Člena platí v době vývozu nebo v době dovozu.

Článek 10

Všechny informace, které jsou svou povahou důvěrné nebo které byly pro účely celního hodnocení poskytnuty důvěrným způsobem, budou dotčenými příslušnými orgány považovány za přísně důvěrné a nebudou je dále sdělovat bez výslovného souhlasu osoby nebo vlády, která je poskytla, s výjimkou případů, kdy je třeba je sdělit při soudním řízení.

Článek 11

1. Právní řád každého Člena poskytne v souvislosti s určením celní hodnoty dovozci nebo kterékoli jiné osobě, která je povinna zaplatit clo, možnost odvolání bez pokuty.

2. První právo odvolání bez pokuty může být poskytnuto k instanci celní správy nebo k nezávislému orgánu, ale právní řád každého Člena zabezpečí právo odvolání bez pokuty k instanci soudní.

3. Oznámení rozhodnutí o odvolání, včetně odůvodnění, bude odvolávajícímu se sděleno písemně. Odvolávající se bude též poučen o svém případném právu na další odvolání.

Článek 12

Právní předpisy, soudní rozhodnutí a správní rozhodnutí všeobecné platnosti, jimiž se uplatňuje tato Dohoda, budou zemí dovozu vyhlášeny v souladu s článkem X GATT 1994.

Článek 13

Bude-li v průběhu určování celní hodnoty dováženého zboží nutno odložit konečné určení této celní hodnoty, může dovozce nicméně vyzvednout své zboží z celního úřadu za předpokladu, že bude-li o to požádán, poskytne dostatečnou záruku formou jistoty, úschovy nebo jiné vhodné vlastnické listiny kryjící zaplacení cla, kterému může zboží nakonec podléhat. Právní řád každého Člena bude příslušnými ustanoveními na takové případy pamatovat.

Článek 14

Poznámky, uvedené v příloze I této Dohody, jsou nedílnou součástí této Dohody a články této Dohody mají být čteny a uplatňovány současně s poznámkami, k nimž se vztahují. Přílohy II a III tvoří rovněž nedílnou součást Dohody.

Článek 15

1. V této Dohodě:

- a) výraz „celní hodnota dováženého zboží“ znamená hodnotu zboží pro účely vybírání hodnotových cel z dováženého zboží;
- b) výraz „země dovozu“ znamená zemi nebo celní území dovozu;
a
- c) výraz „vyprodukované“ zahrnuje vypěstované, vyrobené a vydolované.

2. V této dohodě:

- a) výraz „stejně zboží“ znamená zboží, které je stejné ve všech ohledech, včetně fyzických znaků, jakosti a dobrého jména. Menší rozdíly ve vzhledu nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá vymezení, bylo považováno za stejné;
- b) výraz „podobné zboží“ znamená zboží, které, ač není podobné ve všech ohledech, má podobné znaky a je složeno z podobných hmot, což umožňuje, aby plnilo stejnou funkci a bylo obchodně zaměnitelné. Jakost zboží, jeho dobré jméno a existence výrobní nebo obchodní známky patří mezi činitele, které je nutno vzít v úvahu při posuzování, zda jde o podobné zboží;
- c) výrazy „stejně zboží“ a „podobné zboží“ se neuplatňují na zboží, do kterého je přivtělena nebo které s sebou nese případnou techniku, vývoj, uměleckou práci, design nebo plány a náčrtky, pro které nebyla provedena žádná úprava podle odstavce 1 b) (iv) článku 8, protože tyto práce byly provedeny v zemi dovozu;
- d) zboží se nebude považovat za „stejně zboží“ nebo „podobné zboží“, není-li vyprodukováno v téže zemi jako zboží, které má být hodnoceno;
- e) zboží, vyprodukované jinou osobou, může být vzato v úvahu pouze tehdy, není-li tu stejné zboží nebo podobné zboží, vyprodukované touž osobou jako zboží, které má být hodnoceno.

3. V této Dohodě výraz „zboží stejné povahy nebo stejného druhu“ znamená zboží, které patří do jedné skupiny nebo řady zboží, vyráběné zvláštním výrobním odvětvím nebo zvláštním úsekem výrobního odvětví a zahrnuje stejné nebo podobné zboží.

4. Pro účely této Dohody se osoby budou pokládat za osoby ve spojení tehdy, jestliže:

- a) jedna z nich je členem ředitelství nebo správní rady podniku druhý a naopak;
- b) jsou právně uznanými společníky;
- c) jeden je zaměstnavatelem druhého;
- d) jakákoliv osoba přímo nebo nepřímo vlastní, kontroluje nebo má v držení 5 % nebo více akcií nebo podílů s hlasovacím právem jedné i druhé osoby;
- e) jedna z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhou;
- f) obě jsou přímo nebo nepřímo kontrolovány třetí osobou;
- g) obě společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu; nebo
- h) jsou členy téže rodiny.

5. Osoby, které jsou vzájemně sdruženy v obchodě tím, že jedna z nich je jakkoli nazvaným výhradním zástupcem, výhradním distributorem nebo výhradním zprostředkovatelem druhé osoby, budou pro účely této Dohody považovány za osoby ve spojení, pokud odpovídají měřítkům, uvedeným v odstavci 4 tohoto článku.

Článek 16

Na písemnou žádost má dovozce právo, aby mu celní správa země dovozu podala písemné vysvětlení o způsobu, kterým celní hodnotu dovezeného zboží určila.

Článek 17

Žádné ustanovení této Dohody nebude vykládáno tak, aby omezovalo nebo popíralo práva celní správy přesvědčit se o pravdivosti nebo přesnosti jakéhokoliv tvrzení, listiny nebo prohlášení předloženého k účelům celního hodnocení.

ČÁST II

SPRAVOVÁNÍ DOHODY, KONZULTACE A ŘEŠENÍ SPORŮ

Článek 18

Institute

1. Tímto se zřizuje Výbor pro celní hodnocení (dále uváděný jako „Výbor“), složený ze zástupců všech Členů. Výbor zvolí svého

předsedu a bude se obvykle scházet jednou za rok nebo jinak, pokud tak stanoví příslušná ustanovení této Dohody, za tím účelem, aby zabezpečil Členům možnost konzultovat otázky, týkající se správy systému celního hodnocení kterýmkoli Členem, pokud by mohla ovlivňovat působení této Dohody nebo uskutečňování jejích cílů a aby vykonával jiné pravomoce, které by mu byly Členy svěřeny, Sekretariát WTO bude působit jako sekretariát Výboru.

2. Tímto se zřizuje Technický výbor pro celní hodnocení (dále uváděný jako „Technický výbor“) pod záštitou Rady pro celní spolupráci (dále uváděné jako „RCS“), který bude vykonávat pravomoce, uvedené v příloze II této Dohody a postupovat podle jednacích pravidel v ní obsažených.

Článek 19

Konzultace a řešení sporů

1. Není-li v této Dohodě stanoveno jinak, použije se ke konzultacím a k řešení sporů z této Dohody Ujednání o řešení sporů.

2. Domnívá-li se některý Člen, že výhoda, která pro něj přímo nebo nepřímo vyplývá z této Dohody, je zrušena nebo zmenšena nebo že dosažení některého z cílů této Dohody je bráněno opatřeními jiného Člena nebo jiných Členů, může za účelem dosažení vzájemně uspokojivého řešení záležitosti požádat o konzultace s dotyčným Členem nebo Členy. Každý Člen posoudí s porozuměním každou žádost jiného Člena o konzultaci.

3. Technický výbor poskytne na žádost radu a pomoc Členům, kteří přistoupili ke konzultacím.

4. Na žádost kterékoli sporné strany nebo z vlastní iniciativy může skupina odborníků, zřízení ke zkoumání jakéhokoliv sporu, týkajícího se ustanovení této Dohody, požádat Technický výbor, aby přezkoumal jakékoliv otázky, vyžadující technické posouzení. Skupina odborníků vymeze v souvislosti s příslušným sporem Technickému výboru zmocnění a stanoví lhůtu pro obdržení jeho zprávy. Skupina odborníků vezme předmětnou zprávu Technického výboru v úvahu. V případě, že Technický výbor nedosáhne konsensu v projednávané otázce, která mu byla svěřena podle tohoto odstavce, poskytne skupina odborníků sporným stranám příležitost sdělit skupině odborníků své názory na tuto otázku.

5. Důvěrné informace, sdělené skupině odborníků, nebudou zveřejněny bez formálního povolení osoby, organizace nebo

orgánu, který takové informace poskytl. Jsou-li takové informace vyžadovány od skupiny odborníků, avšak jejich zveřejnění jí není povoleno, bude se souhlasem osoby, organizace nebo orgánu, který informace poskytl, pořízen nedůvěrný výtah z této informace.

ČÁST III

ZVLÁŠTNÍ A ROZDÍLNÉ ZACHÁZENÍ

Článek 20

1. Rozvojové členské země, které nebyly stranami Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu ze dne 12. dubna 1979, mohou odložit uplatňování ustanovení této Dohody o dobu, nepřesahující pět let ode dne, kdy pro ně vstoupila v platnost Dohoda o WTO. Rozvojové členské země, které se rozhodnou pro odklad uplatňování této Dohody, to oznámí Generálnímu řediteli WTO.

2. Kromě ustanovení odstavce 1 mohou rozvojové členské země, které nebyly stranami Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu ze dne 12. dubna 1979, odložit uplatňování odstavce 2 b) (iii) článku 1 a článku 6 o dobu, nepřesahující tři roky ode dne, kdy začnou provádět všechna ostatní ustanovení této Dohody. Rozvojové členské země, které se rozhodnou pro odložené uplatňování ustanovení, uvedených v tomto odstavci, oznámí své rozhodnutí Generálnímu řediteli WTO.

3. Vyspělé členské země poskytnou vzájemně dohodnutým způsobem technickou pomoc rozvojovým členským zemím, které o to požádají. Na tomto základě vypracují vyspělé členské země programy technické pomoci, které mohou mimo jiné zahrnovat školení personálu, pomoc při přípravě prováděcích opatření, přístup ke zdrojům informací o metodice v oblasti určování celní hodnoty a rady o uplatňování ustanovení této Dohody.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

Výhrady

K žádnému ustanovení této Dohody nelze uplatnit výhrady bez souhlasu ostatních Členů.

Článek 22

Národní právní řád

1. Každý Člen zabezpečí, nejpozději ke dni, kdy pro něj ustanovení této Dohody vstoupí v platnost, shodu jeho právních předpisů a správního řízení s ustanoveními této Dohody.

2. Každý Člen bude informovat Výbor o všech změnách svých právních předpisů, týkajících se ustanovení této Dohody, jakož i o provádění těchto právních předpisů.

Článek 23

Přezkoumání

Výbor každoročně přezkoumá působení a uplatňování této Dohody s přihlédnutím k jejím cílům. Výbor bude každoročně informovat Radu pro obchod zboží o vývoji v období, kterého se přezkoumání týká.

Článek 24

Sekretariát

Sekretariát WTO bude zajišťovat služby sekretariátu této Dohody s výjimkou pravomocí, svěřených Technickému výboru, pro nějž bude služby sekretariátu zajišťovat Sekretariát RCS.

PŘÍLOHA I

INTERPRETAČNÍ POZNÁMKY

Všeobecná poznámka

Postupné uplatňování metod hodnocení

1. Články 1 až 7 vymezují způsob, jímž má být určena celní hodnota dováženého zboží uplatněním ustanovení této Dohody. Metody hodnocení jsou uvedeny v pořadí, v jakém mají být uplatněny. První metoda určení celní hodnoty je vymezena v článku 1 a dovezené zboží má být hodnoceno podle ustanovení tohoto článku vždy, kdy jsou splněny stanovené podmínky.
2. Nemůže-li být celní hodnota určena uplatněním ustanovení článku 1, je třeba přecházet postupně k dalším článkům až k tomu prvnímu z nich, který dovolí určit celní hodnotu. Pokud ustanovení článku 4 nestanoví jinak, je dovoleno přejít k použití ustanovení dalšího článku jen tehdy, není-li možno určit celní hodnotu podle ustanovení předcházejícího článku.
3. Nežádá-li dovozce, aby bylo obráceno pořadí článků 5 a 6, dodrží se normální pořadí. Uplatní-li dovozce tuto žádost, ale ukáže-li se potom, že určení celní hodnoty uplatněním ustanovení článku 6 není možné, určí se celní hodnota uplatněním ustanovení článku 5, je-li to možné.
4. Nemůže-li se celní hodnota určit uplatněním ustanovení článků 1 až 6, určí se uplatněním ustanovení článku 7.

Použití všeobecně přijatých zásad účetnictví

1. „Všeobecně přijaté zásady účetnictví“ jsou zásady, které jsou v určité zemi a v určitou dobu všeobecně uznávány nebo které mají podstatnou podporu orgánů a které určují, jaké ekonomické zdroje a závazky mají být zaznamenány do aktiv a pasiv, které změny, zasahující do aktiv a pasiv, mají být zaznamenány jako aktiva a pasiva, jakož i nastalé změny, které mají být měřeny, které informace mohou být zveřejňovány a jak mohou být zveřejňovány a jaké finanční výkazy mají být vyhotoveny. Tyto normy mohou sestávat ze všeobecně uplatňovaných obecných směrnic nebo z podrobných pravidel a praktik.
2. Pro účely této Dohody bude celní správa každého Člena používat informací, zpracovaných způsobem, slučitelným se všeobecně přijatými zásadami účetnictví v zemi, na kterou se příslušný článek vztahuje. Například obvyklý zisk a všeobecné výlohy podle ustanovení článku 5 budou určeny s použitím informací, zpracovaných způsobem, odpovídajícím všeobecně přijatým zásadám účetnictví v zemi dovozu. Naproti tomu obvyklý zisk a všeobecné výlohy ve smyslu ustanovení článku 6 budou určeny s použitím informací, zpracovaných způsobem, odpovídajícím všeobecně přijatým zásadám účetnictví v zemi výroby. Jiný příklad: k určení prvku, uvedeného v odstavci 1 b) (ii) článku 8, provedenému v zemi dovozu, bude použito informací způsobem, odpovídajícím všeobecně přijatým zásadám účetnictví této země.

Poznámka k článku 1

Cena skutečně placená nebo která má být zaplacená

1. Cena skutečně placená nebo která má být zaplacená, je celková cena placená nebo která má být zaplacená za dovezené zboží kupujícím prodávajícím nebo v jeho prospěch. Placení nemusí nezbytně mít povahu platby v hotovosti. Může se uskutečnit akreditivem nebo cennými papíry. Může se uskutečnit přímo nebo nepřímo. Příkladem nepřímého placení může být úplné nebo částečné vyrovnání dluhu prodávacího kupujícím.
2. Činnosti kupujícího na jeho vlastní účet jiné, než jaké předvidá úprava podle článku 8, se nepovažují za nepřímé placení prodávajícím, i když se může mít za to, že prodávající z ní má prospěch. Z toho vyplývá, že při určování celní hodnoty se náklady na takovou činnost nepřičítají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená.
3. Celní hodnota nebude zahrnovat následující náklady nebo výlohy za předpokladu, že jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovezené zboží:

- a) náklady za konstrukční práce, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc, provedené po dovozu na dovezeném zboží, jakým jsou zařízení, stroje nebo průmyslová zařízení;
 - b) dopravní náklady po dovozu;
 - c) clo a daně země dovozu.
4. Cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacená, se rozumí cena dovezeného zboží. Proto převod dividend nebo jiných plateb kupujícím prodávajícím, který se nevztahuje k dovezenému zboží, netvoří součást celní hodnoty.

Odstavec 1 a) (iii)

Mezi omezení, která by neučinila cenu skutečně placenou nebo která má být zaplacená, nepřijatelnou, patří omezení, která podstatně neovlivňují hodnotu zboží. Příkladem takových omezení může být případ, kdy prodávající požaduje, aby kupující automobilu je neprodával nebo je nevystavoval před určitým datem, které je začátkem modelového roku.

Odstavec 1 b)

1. Jsou-li prodej nebo cena podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá určit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno, není převodní hodnota pro celní účely přijatelná. Může jít například o tyto případy:
- a) prodávající stanoví cenu dováženého zboží s podmínkou, že i kupující koupí jiné zboží v určitém množství;
 - b) cena dováženého zboží je závislá na ceně nebo cenách, za které kupující dováženého zboží prodá jiné zboží prodávajícím dováženého zboží;
 - c) cena je stanovena na základě způsobu placení, který nemá vztah k dováženému zboží: například, když dovážené zboží je polotovarem, které prodávající dodal za podmínky, že dostane určité množství hotových výrobků.
2. Podmínky nebo plnění, které se týkají výroby nebo způsobu prodeje dováženého zboží, však nebudou důvodem pro odmítnutí převodní hodnoty. Například skutečnost, že kupující opatří prodávajícím technické práce nebo plány v zemi dovozu, nebude důvodem pro odmítnutí převodní hodnoty pro účely článku 1. Rovněž tak, podnikne-li kupující na vlastní účet, třeba i v dohodě s prodávajícím, činnost, týkající se způsobu prodeje dováženého zboží, netvoří hodnota této činnosti součást celní hodnoty a tato činnost také není důvodem pro odmítnutí převodní hodnoty.

Odstavec 2

1. Odstavce 2 a) a 2 b) stanovují odlišné prostředky pro zjištění přijatelnosti převodní hodnoty.
2. Odstavec 2 a) stanoví, že v případech, kdy jsou kupující a prodávající ve spojení, budou vlastní okolnosti prodeje přezkoumány a převodní hodnota bude přijata jako celní hodnota za předpokladu, že spojení neovlivnilo cenu. Není třeba, aby okolnosti byly přezkoumány vždy, kdy jsou kupující a prodávající ve spojení. Takové přezkoumání se vyžaduje pouze tehdy, jsou-li pochybnosti o přijatelnosti ceny. Nemá-li celní správa pochybnosti o přijatelnosti ceny, měla by být přijata bez požadování dalších informací od dovozce. Například celní správa mohla již dříve přezkoumat spojení nebo mít již podrobné informace o kupujícím a prodávajícím a mohla se již tímto přezkoumáním nebo těmito informacemi přesvědčit, že spojení neovlivnilo cenu.
3. Nemůže-li celní správa přijmout převodní hodnotu bez dalšího šetření, má poskytnout dovozci možnost, aby předložil další podrobné informace, jichž by bylo třeba, aby mohla přezkoumat okolnosti prodeje. V této souvislosti by měla být celní správa připravena přezkoumat příslušné stránky obchodu, včetně způsobu, jakým kupující a prodávající organizují své obchodní vztahy a způsobu, jakým se dospělo k ceně, o kterou jde, za tím účelem, aby se rozhodlo, jestli spojení ovlivnilo cenu. Ukáže-li se, že kupující a prodávající, ačkoliv jsou ve spojení podle ustanovení článku 15, kupují a prodávají jeden od druhého, jako kdyby nebyli ve spojení, je to důkazem toho, že cena nebyla ovlivněna spojením. Byla-li například cena dohodnuta způsobem, který odpovídá běžné praxi stanovení ceny v dotyčném výrobním odvětví nebo způsobem, jímž prodávající sjednává své prodejní ceny

s kupujícími, kteří s ním nejsou ve spojení, je to důkazem toho, že cena nebyla ovlivněna spojením. Ukáže-li se, že je cena dostatečná k zajištění úhrady všech nákladů a k dosažení zisku, který odpovídá celkovému zisku dosaženému podnikem za reprezentativní období (například za roční období) při prodeích zboží stejné povahy nebo stejného druhu, je to důkazem toho, že cena nebyla ovlivněna.

4. Odstavec 2 b) poskytuje dovozci možnost, aby prokázal, že převodní hodnota je velmi blízká hodnotě „měřítka“, která byla předtím přijata celní správou, a proto je přijatelná podle ustanovení článku 1. Odpovídá-li některému z měřítek, uvedených v odstavci 2 b), není třeba zkoumat otázku ovlivnění podle odstavce 2 a). Má-li celní správa již dostatek informací, aby se bez dalšího podrobného vyšetření ujistila, že některé z měřítek, uvedených v odstavci 2 b), bylo splněno, není důvodu, aby požadovala od dovozce průkaz, že měřítko může být splněno. V odstavci 2 b) pojem „kupující, kteří nejsou ve spojení“ znamená kupující, kteří nejsou ve spojení s prodávajícím v žádném konkrétním případě.

Odstavec 2 b)

K určení, že nějaká hodnota je „velmi blízká“ druhé, je nutno vzít v úvahu určitý počet prvků. Jde zejména o povahu dováženého zboží, povahu výrobního odvětví, o které jde, období, v němž se zboží dováží a o to, zda rozdíl hodnot je podstatný z obchodního hlediska. Poněvadž se tyto prvky mohou případ od případu lišit, nelze na každý případ uplatnit jednotnou normu jako například pevné procento. Například k určení, zda převodní hodnota je velmi blízká hodnotě „měřítka“, uvedenému v odstavci 2 b) článku 1, může být malý rozdíl v hodnotě jednoho druhu zboží nepřijatelný, zatímco velký rozdíl u jiného druhu zboží může být přijatelný.

Poznámka k článku 2

1. Při uplatňování článku 2 použije celní správa, kdykoli to bude možné, prodej stejného zboží, uskutečněný na stejné obchodní úrovni a v podstatě stejném množství jako zboží, které má být hodnoceno. Nenajde-li se takový prodej, může být použit prodej stejného zboží, uskutečněný za jedné z těchto tří situací:
 - a) prodej na stejné obchodní úrovni, ale v odlišných množstvích;
 - b) prodej na odlišné obchodní úrovni, ale v podstatě stejných množstvích; nebo
 - c) prodej na odlišné obchodní úrovni a v odlišných množstvích.
2. Zjistí-li se prodej podle jedné z těchto tří situací, provedou se úpravy, berouce, podle okolností, v úvahu:
 - a) pouze činitele množství;
 - b) pouze činitele obchodní úrovně; nebo
 - c) jak činitele obchodní úrovně, tak i činitele množství.
3. Výraz „anebo“ připouští možnost odvolat se na prodeje a provedení potřebných úprav v každé ze tří výše popsaných situací.
4. Pro účely článku 2 znamená převodní hodnota stejného dovezeného zboží celní hodnotu, upravenou podle ustanovení odstavců 1 b) a 2 tohoto článku, která již byla přijata podle článku 1.
5. Podmínkou pro jakoukoliv úpravu, odůvodněnou odlišnou obchodní úrovní nebo odlišným množstvím je, že se taková úprava, ať již má za následek zvýšení nebo snížení hodnoty, provede pouze na základě důkazů, které zřejmě dokládají, že je rozumná a přesná, například podle platných ceníků, které obsahují ceny, týkající se různých úrovní nebo různých množství. Skládá-li se dovážené zboží, které má být hodnoceno, například ze zásiлок o 10 jednotkách a jediné podobné dovezené zboží, pro které existuje převodní hodnota, bylo prodáno v množství 500 jednotek a bylo uznáno, že prodávající poskytuje slevy podle množství, může se potřebná úprava provést s použitím ceníků a ceny platné pro 10 jednotek. Není třeba, aby se prodej 10 jednotek uskutečnil, pokud bude zjištěno podle prodejů jiných množství, že ceník je skutečný a pravdivý. Není-li tu však takové objektivní měřítko, není určení celní hodnoty podle ustanovení článku 2 vhodné.

Poznámka k článku 3

1. Při uplatňování článku 3 použije celní správa kdykoli to bude možné, prodej podobného zboží, uskutečněný na stejné obchodní úrovni a v podstatě stejném množství jako zboží, které má být hodnoceno. Nenajde-li se takový prodej, může být použit prodej podobného zboží, uskutečněný za jedné z těchto tří situací:
 - a) prodej na stejné obchodní úrovni, ale v odlišných množstvích;
 - b) prodej na odlišné obchodní úrovni, ale v podstatě stejných množstvích; nebo
 - c) prodej na odlišné obchodní úrovni a v odlišných množstvích.
2. Zjistí-li se prodej podle jedné z těchto tří situací, provedou se úpravy, berouce, podle okolností, v úvahu:
 - a) pouze činitele množství;
 - b) pouze činitele obchodní úrovně; nebo
 - c) jak činitele obchodní úrovně, tak i činitele množství.
3. Výraz „anebo“ připouští možnost odvolat se na prodeje a provedení potřebných úprav v každé ze tří výše popsaných situací.
4. Pro účely článku 3 znamená převodní hodnota podobného dovezeného zboží celní hodnotu upravenou podle ustanovení odstavců 1 b) a 2 tohoto článku, která již byla přijata podle článku 1.
5. Podmínkou pro jakoukoliv úpravu odůvodněnou odlišnou obchodní úrovní nebo odlišným množstvím je, že se taková úprava, ať již má za následek zvýšení nebo snížení hodnoty, provede pouze na základě důkazů, které zřejmě dokládají, že je rozumná a přesná, například podle platných ceníků, které obsahují ceny, týkající se různých úrovní nebo různých množství. Skládá-li se dovážené zboží, které má být hodnoceno, například ze zásilky o 10 jednotkách a jediné podobné dovezené zboží, pro které existuje převodní hodnota, bylo prodáno v množství 500 jednotek a bylo uznáno, že prodávající poskytuje slevy podle množství, může se potřebná úprava provést s použitím ceníku a ceny platné pro 10 jednotek. Není třeba, aby se prodej 10 jednotek uskutečnil, pokud bude zjištěno podle prodejů jiných množství, že ceník je skutečný a pravdivý. Není-li tu však takové objektivní měřítko, není určení celní hodnoty podle ustanovení článku 3 vhodné.

Poznámka k článku 5

1. Výraz „jednotková cena, za kterou se zboží prodává v největším úhrnném množství“ znamená cenu, za kterou se prodává největší počet jednotek v prodejích osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují na první obchodní úrovni, na jaké se takové prodeje po dovozu uskutečňují.
2. Například: zboží se prodává podle ceníku, který poskytuje výhodné jednotkové ceny pro nákupy ve větších množstvích:

Prodané množství	Jednotková cena	Počet prodejů	Celkové množství prodané za každou cenu
1 - 10 jednotek	100	10 prodejů po 5 jednotkách 5 prodejů po 3 jednotkách	65
11 - 25 jednotek	95	5 prodejů po 11 jednotkách	55
nad 25 jednotek	90	1 prodej po 30 jednotkách 1 prodej po 50 jednotkách	80

Největší počet jednotek, prodaných za jednu cenu, je 80; jednotková cena za největší úhrnné množství je tedy 90.

3. Jiný příklad: došlo ke dvěma prodejům. V prvním prodeji se prodá 500 jednotek za cenu 95 měnových jednotek za kus. V druhém prodeji se prodá 400 jednotek za cenu 90 měnových jednotek za kus. V tomto příkladu největší počet je 500 prodaných jednotek; jednotková cena největšího úhrnného množství je tedy 95.
4. Třetí příklad: za této situace jsou různá množství prodána za různé ceny.

a) *Prodeje*

Prodané množství	Jednotková cena
40 jednotek	100
30 jednotek	90
15 jednotek	100
50 jednotek	95
25 jednotek	105
35 jednotek	90
5 jednotek	100

b) *Celkem*

Celkové prodané množství	Jednotková cena
65 jednotek	90
50 jednotek	95
60 jednotek	100
25 jednotek	105

V tomto případě největší počet jednotek, prodaných za danou cenu, je 65; jednotková cena při prodeji největšího úhrnného množství je 90.

5. Prodej některého z prvků, uvedených v odstavci 1 b) článku 8 v dovozní zemi za podmínek, uvedených výše v odstavci 1, osobě, která jej dodá přímo nebo nepřímo, zdarma nebo za sníženou cenu k použití při výrobě nebo prodeji dováženého zboží pro vývoz, nelze brát v úvahu pro stanovení jednotkové ceny pro účely článku 5.
6. Je nutno si uvědomit, že „zisk a všeobecné výlohy“, zmíněné v odstavci 1 článku 5, je třeba brát jako celek. Číselný údaj pro účely tohoto odpočtu by se měl určit na základě informací, poskytnutých dovozcem nebo jeho jménem, ledaže by jeho údaje byly v rozporu s číselnými údaji, vyplývajícími z prodejů dovezeného zboží stejné povahy nebo stejného druhu v zemi dovozu. Jsou-li číselné údaje dovozce neslučitelné s těmito číselnými údaji, může být obnos pro zisk a všeobecné výlohy založen na jiných platných informacích než na informacích, poskytnutých dovozcem nebo jeho jménem.
7. „Všeobecné výlohy“ zahrnují přímé a nepřímé výlohy na prodejnost dotyčného zboží.
8. Místní poplatky, které je nutno platit z titulu prodeje zboží a které nemohou být odečteny podle ustanovení odstavce 1 a) (iv) článku 5, se odečtou podle ustanovení odstavce 1 a) (i) článku 5.
9. Při určování provizí nebo obvyklých zisků a všeobecných výloh podle ustanovení odstavce 1 článku 5 musí být otázka, je-li určité zboží „stejně povahy nebo stejného druhu“ jako jiné zboží rozhodnuta případ od případu s ohledem na dané okolnosti. Je třeba zkoumat prodeje neužíší skupiny nebo řady dovezeného zboží stejné povahy nebo stejného druhu v zemi dovozu, která zahrnuje zboží, jež má být hodnoceno a pro které je možno opatřit potřebné informace. Pro účely článku 5 „zboží stejné povahy nebo stejného druhu“ zahrnuje zboží, dovezené ze stejné země jako zboží, které má být hodnoceno, jakož i zboží dovezené z jiných zemí.

10. Pro účely odstavce 1 b) článku 5 „nejbližším datem“ bude datum, kdy dovezené zboží nebo stejné nebo podobné dovezené zboží bylo prodáno v dostatečném množství, aby mohla být zjištěna jednotková cena.
11. Použije-li se metoda podle odstavce 2 článku 5, budou odpočty za hodnotu, přidanou dalším zpracováním nebo přepracováním založeny na objektivních a vyčíslitelných údajích, týkajících se nákladů na takovou práci. Výpočty se provedou na podkladě vzorců, návodů a výpočetních metod, přijatých v daném výrobním odvětví a jiných praktik v tomto odvětví.
12. Uznává se, že metoda hodnocení, uvedená v odstavci 2 článku 5, nemůže být zpravidla uplatněna, ztratí-li zboží dalším zpracováním nebo přepracováním svou totožnost. Přesto se mohou vyskytnout případy, kdy sice dovezené zboží ztratí svou totožnost, ale hodnota, přidaná zpracováním nebo přepracováním se dá zjistit přesně bez přílišných potíží. Naproti tomu se také mohou vyskytnout případy, kdy dovezené zboží si zachová svou totožnost, ale tvoří tak malý prvek zboží, prodáváného v zemi dovozu, že použití této metody hodnocení by bylo neodůvodněné. Vzhledem k předchozímu je nutno každou situaci tohoto druhu posuzovat případ od případu.

Poznámka k článku 6

1. Celní hodnota se podle této Dohody určuje zpravidla na základě informací, které jsou snadno dostupné v zemi dovozu. Za účelem určení vypočtené hodnoty však může být třeba přezkoumat náklady na výrobu zboží, které má být hodnoceno a jiných informací, které je nutno opatřit mimo zemi dovozu. Mimo to ve většině případů nebude výrobce zboží podléhat pravomoci orgánů země dovozu. Použití metody vypočtené hodnoty bude vůbec omezeno na případy, kdy jsou kupující a prodávající ve spojení a prodávající je ochoten sdělit údaje potřebné ke zjištění nákladů orgánům země dovozu a poskytnout jim v případě potřeby možnost pozdějšího ověření.
2. „Cena nebo hodnota“, zmíněná v odstavci 1 a) článku 6 se určí na základě údajů, týkajících se výroby hodnoceného zboží, které budou předloženy výrobcem nebo jeho jménem. Bude založena na obchodním účetnictví výrobce, pokud toto účetnictví je slučitelné se všeobecně přijatými zásadami účetnictví, uplatňovanými v zemi výroby zboží.
3. „Cena nebo hodnota“ zahrne cenu prvků, uvedených v odstavcích 1 a) (ii) a (iii) článku 8. Bude rovněž zahrnovat hodnotu každého prvku, uvedeného v odstavci 1 b) řečeného článku, který byl dodán přímo nebo nepřímo kupujícím k použití při výrobě dovezeného zboží, a to v přiměřeném poměru podle ustanovení poznámky k článku 8. Hodnota prvků jednotlivě, uvedených v odstavci 1 b) (iv) článku 8, které byly provedeny v zemi dovozu, bude zahrnuta jen tehdy, když tyto práce připadají k tíži výrobce. Rozumí se, že žádná cena nebo hodnota prvků, zmíněných v tomto odstavci, nesmí být při určování vypočtené hodnoty započítána dvakrát.
4. „Částka pro zisk a všeobecné výlohy“, zmíněná v odstavci 1 b) článku 6, se určuje na základě informací, poskytnutých výrobcem nebo jeho jménem, ledaže by jeho číselné údaje byly neslučitelné s číselnými údaji, které obvykle odpovídají prodejem zboží stejné povahy nebo stejného druhu jako hodnocené zboží, uskutečňovaným výrobcem v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu.
5. V této souvislosti je nutno poznamenat, že „částku pro zisk a všeobecné výlohy“ je třeba brát jako celek. Vyplývá z toho, že jestliže v některém zvláštním případě je zisk výrobce nízký a jeho všeobecné výlohy vysoké, jeho zisk a všeobecné výlohy vzaty dohromady jako celek mohou být přesto slučitelné s částkami, které obvykle odpovídají prodejem zboží stejné povahy nebo stejného druhu. To se může například stát, zavádí-li se výrobek v zemi dovozu a výrobce se spokojil s žádným nebo nízkým ziskem, aby vyrovnal vysoké všeobecné výlohy, spojené se zaváděním. Může-li výrobce prokázat, že se při prodeji dováženého zboží za zvláštních obchodních okolností spokojuje s nízkým ziskem, je třeba vzít v úvahu jeho skutečné částky pro zisk za předpokladu, že je prokáže platnými obchodními důvody a jeho cenová politika odpovídá obvyklé cenové politice tohoto výrobního odvětví. To se může například stát, byli-li výrobci donuceni snížit dočasné ceny v důsledku nepředvídaného poklesu poptávky nebo prodávají-li zboží na doplnění řady druhů zboží vyprodukovaných v zemi dovozu a spokojují se s nízkým ziskem, aby si zachovali schopnost soutěže. Nejsou-li částky pro zisk a všeobecné výlohy poskytnuté výrobcem slučitelné s těmi, které obvykle odpovídají prodejem zboží stejné povahy nebo stejného druhu jako

hodnocené zboží, uskutečňovaným výrobcí v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu, může být částka pro zisk a všeobecné výlohy založena na náležitých informacích, jiných než na informacích, poskytnutých výrobcem zboží nebo jeho jménem.

6. Použijí-li se pro účely určení vypočtené hodnoty jiné informace, než které byly poskytnuty výrobcem nebo jeho jménem, orgány země dovozu informují dovozce, požádá-li o to, o zdroji těchto informací, pokud ustanovení článku 10 nestanoví jinak.
7. „Všeobecné výlohy“, zmíněné v odstavci 1 b) článku 6, zahrnují přímé a nepřímé náklady na výrobu a prodej zboží pro vývoz, které nejsou zahrnuty podle odstavce 1 a) článku 6.
8. Při určování, zda některé zboží je „stejně povahy nebo stejného druhu“, je nutno postupovat případ od případu s přihlédnutím k daným okolnostem. Při určování obvyklého zisku a všeobecných výloh podle ustanovení článku 6 je nutno postupovat zkoumáním prodeje pro vývoz do země dovozu u nejužší skupiny nebo řady zboží, zahrnující hodnocené zboží, pro které je možno získat nutné informace. Pro účely článku 6 musí být „zboží stejné povahy nebo stejného druhu“ ze stejné země jako zboží, které má být hodnoceno.

Poznámka k článku 7

1. Celní hodnoty, určované podle ustanovení článku 7, by měly být založeny v největší možné míře na dříve určených celních hodnotách.
2. Metodami hodnocení, používanými podle článku 7, by měly být metody, vymezené v člancích 1 až 6, avšak určitá rozumná pružnost při uplatňování těchto metod bude v souladu s cíli a s ustanoveními článku 7.
3. Některé příklady ukáží, co je nutno rozumět rozumnou pružností:
 - a) Stejně zboží - požadavek, aby stejné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládán pružně; stejné dovážené zboží, vyprodukované v jiné zemi než v zemi vývozu zboží, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení; mohou být použity celní hodnoty stejného dovezeného zboží, které již byly určeny podle ustanovení článků 5 a 6.
 - b) Podobné zboží - požadavek, aby podobné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládán pružně; podobné dovážené zboží, vyprodukované v jiné zemi než v zemi vývozu, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení; mohou být použity celní hodnoty podobného dovezeného zboží, které již byly určeny podle ustanovení článků 5 a 6.
 - c) Odvozující metoda - požadavek, aby zboží bylo prodáno „ve stavu, v jakém bylo dovezeno“, který je obsažen v odstavci 1 a) článku 5, může být vykládán pružně; lhůta „90 dní“ může být uplatňována pružně.

Poznámka k článku 8

Odstavec 1 a) (i)

Výrazem „nákupní provize“ se rozumí částky placené dovozcem jeho zástupci za službu, která spočívala v jeho zastupování v zahraničí při nákupu zboží, které má být hodnoceno.

Odstavec 1 b) (ii)

1. Do přičítání prvků, uvedených v odstavci 1 b) (ii) článku 8 k dovezenému zboží, zasahují dva zřetely, a to hodnota samotného prvku a způsob, jakým se tato hodnota přičítá k dovezenému zboží. Přičítání těchto prvků by se mělo provádět rozumným způsobem, přiměřeným okolnostem a v souladu s všeobecně přijatými zásadami účetnictví.
2. Pokud jde o hodnotu prvku, získá-li dovozce prvek za dané náklady od prodávajícího, který s ním není ve spojení, jsou tyto náklady hodnotou prvku. Byl-li prvek vyprodukován dovozcem nebo osobou, která s ním je ve spojení,

jeho hodnotou budou náklady na jeho zhotovení. Byl-li prvek předtím používán dovozcem, ať již byl nebo nebyl získán nebo vyprodukován tímto dovozcem, bude nutno původní náklady na získání nebo zhotovení snížit přiměřeně jeho použití, aby se dospělo k hodnotě tohoto prvku.

3. Jakmile byla hodnota prvku určena, je nutno tuto hodnotu přičíst k dovezenému zboží. Jsou tu různé možnosti. Například hodnota může být přičtena k první zásilce, chce-li dovozce zaplatit clo z celé hodnoty najednou. Jiný příklad: dovozce může požádat, aby hodnota byla přičtena k počtu jednotek vyrobených až do doby první zásilky. Ještě další příklad: dovozce může žádat, aby hodnota byla přičtena na celou předvídanou výrobu, existují-li smlouvy nebo pevné závazky na tuto výrobu. Metoda přičtení bude závislá na listinách poskytnutých dovozcem.
4. Pro ilustraci uvedeného lze zkoumat případ dovozce, který dodá výrobci formu k použití při výrobě dováženého zboží a sjedná s ním kupní smlouvu na 10 000 jednotek. Když přijde první zásilka o 1 000 jednotkách, výrobce již vyrobil 4 000 jednotek. Dovozece může požádat celní správu, aby přičetla hodnotu formy na 1 000 jednotek, 4 000 jednotek nebo 10 000 jednotek.

Odstavec 1 b) (iv)

1. Hodnoty k přičtení za prvky, uvedené v odstavci 1 b) (iv) článku 8, mají být založeny na objektivních a vyčíslitelných údajích. Aby se co nejvíce usnadnil úkol, který jak pro dovozce, tak pro celní správu představuje určování hodnot, které mají být přičteny, mělo by se pokud možno použít snadno dostupných údajů z obchodních písemností kupujících.
2. Pro prvky, poskytnuté kupujícím, které zakoupil nebo najal, bude hodnotou k přičtení kupní cena nebo nájemné. Za veřejně přístupné prvky se přičtou pouze náklady na kopie.
3. Hodnoty k přičtení mohou být vypočteny víceméně snadno podle struktury daného podniku, způsobu jeho řízení a jeho metod účetnictví.
4. Například je možné, že podnik, který dováží různé výrobky, pocházející z různých zemí, vede účetnictví svého návrhářského střediska mimo zemi dovozu, aby se přesně ukázaly náklady, připočitatelné k danému výrobku. V takových případech se může patřičná úprava provést přímo podle ustanovení článku 8.
5. V jiném případě může podnik přenést náklady na návrhářské středisko, umístěné mimo zemi dovozu, do všeobecných výloh, aniž by je přičítal k jednotlivým výrobkům. V takovém případě je možno podle ustanovení článku 8 provést patřičnou úpravu, pokud jde o dovážené zboží tím, že se celkové náklady na návrhářské středisko přičtou na celou výrobu, která používá služeb tohoto střediska, a takto přičtené náklady se přičtou k hodnotě dovozu podle počtu jednotek.
6. Změny v uvedených okolnostech budou samozřejmě vyžadovat, aby při určování přiměřené metody přičítání byly vzaty v úvahu rozličné činitele.
7. V případě, kdy zhotovení dotyčného prvku zasahuje do několika zemí a vyžaduje určité období, měla by se úprava omezit na hodnotu k tomuto prvku skutečně přidanou mimo zemi dovozu.

Odstavec 1 c)

1. Poplatky za používání patentů a licenční poplatky, zmíněné v odstavci 1 c) článku 8, mohou mimo jiné zahrnovat platby, týkající se patentů, výrobních nebo obchodních známek a autorských práv. Poplatky za právo reprodukovat dovezené zboží v zemi dovozu se však při určování celní hodnoty nepřičítají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovezené zboží.
2. Platby, uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodat dovezené zboží, se nepřičítají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovezené zboží, nejsou-li podmínkou prodeje dovezeného zboží pro vývoz do země dovozu.

Odstavec 3

Neexistují-li objektivní a vyčíslitelné údaje týkající se přírážek, které mají být přičteny podle ustanovení článku 8, nemůže být převodní hodnota určena podle ustanovení článku 1. Tak tomu bude například v tomto případě: poplatek za použití patentu na základě prodejní ceny litru určitého výrobku v zemi dovozu, který byl dovezen v kilogramech a po dovozu změněn v roztok. Zakládá-li se poplatek za použití patentu částečně na dovezeném zboží a částečně na jiných prvcích, které nijak nesouvisí s dováženým zbožím (je-li například dovezené zboží smícháno s domácími přísadami a nedá se již samostatně určit, nebo nedají-li se poplatky za použití patentu odlišit od zvláštních finančních ujednání mezi kupujícím a prodávajícím), bylo by nevhodné pokoušet se přičítat prvek odpovídající tomuto poplatku za použití patentu. Zakládá-li se však poplatek za použití patentu pouze na dováženém zboží a dá-li se snadno vyčíslit, může se tento prvek přičítat k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená.

Poznámka k článku 9

Pro účely článku 9 může být „doba dovozu“ shodná s dobou předložení celního prohlášení.

Poznámka k článku 11

1. Článek 11 poskytuje dovozci právo odvolat se proti rozhodnutí celní správy o určení celní hodnoty zboží, které je hodnoceno. Odvolání se může nejprve podat k vyšší instanci celní správy, ale dovozce bude mít právo odvolat se v konečné instanci k soudu.
2. „Bez pokuty“ znamená, že dovozce nebude podroben pokutě nebo hrozbě pokuty z toho prostého důvodu, že uplatnil své právo dovolat se. Obvyklé soudní výlohy a honoráře právním zástupcům se nepovažují za pokuty.
3. Žádné ustanovení článku 11 však nezabraňuje Členu požadovat, aby vyměřené clo bylo zcela zaplaceno před podáním odvolání.

Poznámka k článku 15*Odstavec 4*

Pro účely tohoto článku výraz „osoby“ zahrnuje též právnické osoby.

Odstavec 4 e)

Pro účely této Dohody je osoba v postavení, že kontroluje druhou, jestliže je právně nebo fakticky v situaci, že ji může omezovat nebo řídit.

PŘÍLOHA II

TECHNICKÝ VÝBOR PRO CELNÍ HODNOCENÍ

1. V souladu s článkem 18 této Dohody bude pod záštitou RCS zřízen Technický výbor, aby po technické stránce zajišťoval jednotnost výkladu a uplatňování této Dohody.
2. Pravomoci Technického výboru budou zahrnovat:
 - a) přezkoumávat specifické technické problémy, které se vyskytnou v každodenní správě systémů celního hodnocení Členů a vydávat poradní dobrozdání o vhodných řešeních na základě předložených skutečností;
 - b) na požádání studovat zákony, řízení a praxi o hodnocení, pokud se týkají této Dohody a připravovat zprávy o výsledcích těchto studií;
 - c) připravovat a vydávat roční zprávu o technické stránce působení a stavu této Dohody;
 - d) poskytovat ke každé otázce, týkající se celního hodnocení dováženého zboží, informace a dobrozdání, které mohou být vyžádány kterýmkoli Členem nebo Výborem. Tyto informace a dobrozdání mohou mít formu poradních dobrozdání, komentářů nebo vysvětlivek;
 - e) na požádání usnadňovat poskytování technické pomoci Členům v zájmu podpory přijetí této Dohody v mezinárodním měřítku;
 - f) přezkoumávat otázky, které mu byly předloženy skupinou odborníků podle ustavení článku 19 této Dohody; a
 - g) vykonávat jiné pravomoci, které mu může udělit Výbor.

Všeobecně

3. Technický výbor se vynasnaží, aby dokončil v rozumně krátké lhůtě práce na specifických otázkách, zvláště na těch, které mu byly předloženy Členy, Výborem nebo skupinou odborníků. Podle odstavce 4 článku 19 skupina odborníků rovněž určí specifickou lhůtu, do níž má obdržet zprávu Technického výboru a ten v této lhůtě zprávu předloží.
4. Ve své činnosti bude Technický výbor vhodným způsobem podporován Sekretariátem RCS.

Zastoupení

5. Každý Člen má právo být zastoupen v Technickém výboru. Každý Člen může jmenovat jednoho delegáta a jednoho nebo více náhradníků, aby jej v Technickém výboru zastupovali. Každý takto zastoupený Člen v Technickém výboru je dále v této příloze uváděn jako „člen Technického výboru“. Zástupci členů Technického výboru mohou být na zasedání Technického výboru doprovázeni poradci. Sekretariát WTO se rovněž může zúčastňovat těchto zasedání jako pozorovatel.
6. Členové RCS, kteří nejsou Členy WTO, mohou být na zasedáních Technického výboru zastoupeni jedním delegátem a jedním nebo více náhradníky. Tito zástupci se zúčastní zasedání Technického výboru jako pozorovatelé.
7. S výhradou schválení předsedou Technického výboru může generální tajemník RCS (dále uváděný jako „generální tajemník“) pozvat na zasedání Technického výboru jako pozorovatele zástupce vlád, které nejsou Členy ani WTO ani členy RCS, jakož i zástupce mezinárodních vládních a obchodních organizací.
8. Jména delegátů, náhradníků a poradců, kteří budou určeni, aby se účastnili zasedání Technického výboru, budou sdělena generálnímu tajemníkovi.

Zasedání Technického výboru

9. Technický výbor se bude scházet podle potřeby, avšak nejméně dvakrát za rok. Datum každého zasedání bude stanoveno Technickým výborem na jeho předcházející schůzi. Datum zasedání může být změněno na žádost kteréhokoli člena Technického výboru schválenou prostou většinou členů Technického výboru nebo,

v naléhavých případech, na žádost předsedy. Nehledě na ustanovení věty první tohoto odstavce se může Technický výbor sejít, je-li to nezbytné k posouzení věci předložených mu skupinou odborníků podle ustanovení článku 19 této Dohody.

10. Zasedání Technického výboru se budou konat v sídle RCS, pokud nebude rozhodnuto jinak.
11. S výjimkou naléhavých případů vyrozumí generální tajemník nejméně třicet dní před datem zahájení každého zasedání Technického výboru všechny členy Technického výboru a účastníky uvedené v odstavcích 6 a 7.

Jednací řád

12. Generální tajemník připraví prozatímní program pro každé zasedání a rozešle jej členům Technického výboru a účastníkům, uvedeným v odstavcích 6 a 7, nejméně třicet dní před zasedáním, s výjimkou naléhavých případů. Tento program bude obsahovat všechny body, jejichž zařazení bylo schváleno Technickým výborem na jeho předcházejícím zasedání, všechny body, které zařadil předseda z vlastní iniciativy a všechny body, o jejichž zařazení požádal generální tajemník, Výbor nebo kterýkoli člen Technického výboru.
13. Technický výbor schválí svůj program při zahájení každého zasedání. Technický výbor může program během zasedání kdykoliv změnit.

Funkcionáři a jednací řád

14. Technický výbor zvolí z delegátů svých členů předsedu a jednoho nebo více místopředsedů. Předseda a místopředsedové budou ve funkci jeden rok. Odstupující předseda nebo místopředsedové mohou být znovu voleni. Předseda nebo místopředseda, který přestává být zástupcem člena Technického výboru, ztrácí automaticky své pověření.
15. Není-li předseda na některém zasedání nebo jeho části přítomen, bude předsedat místopředseda. V takovém případě má tatáž práva a tytéž povinnosti jako předseda.
16. Předseda zasedání se zúčastní jednání Technického výboru jako předseda, a nikoli jako zástupce člena Technického výboru.
17. Mimo výkonu pravomocí, které jsou mu svěřeny jinými ustanoveními těchto pravidel, bude předseda zahajovat a uzavírat každé zasedání, řídit diskusi, udělovat slovo a podle těchto pravidel řídit práci. Předseda může též volat řečníka k pořádku, nejsou-li jeho poznámky na místě.
18. Při projednávání kterékoli otázky může každá delegace učinit návrh na pořadí. V tomto případě předseda rozhodne ihned. Jsou-li proti rozhodnutí vzneseny námitky, předloží je předseda schůzi k hlasování. Zůstane v platnosti, nebylo-li přehlasováno.
19. Generální tajemník nebo jím určení úředníci Sekretariátu RCS budou plnit funkci sekretariátu schůzí Technického výboru.

Rozhodující většina a hlasování

20. Zástupci prosté většiny členů Technického výboru tvoří rozhodující většinu.
21. Každý člen Technického výboru bude mít jeden hlas. Každé rozhodnutí Technického výboru bude přijato alespoň dvoutřetinovou většinou přítomných členů. Bez ohledu na výsledek hlasování o určité otázce o ní může Technický výbor předložit úplnou zprávu Výboru a RCS a uvést různé názory, které byly uplatněny v dané diskusi. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto odstavce přijme Technický výbor o věci předložené mu skupinou odborníků rozhodnutí cestou konsensu. V případě, kdy nedojde ke shodě o otázce, která mu byla předložena skupinou odborníků, Technický výbor předloží zprávu, v níž podrobně vyloží fakta a uvede názory členů.

Jazyky a dokumenty

22. Úředními jazyky Technického výboru budou angličtina, francouzština a španělština. Projevy nebo prohlášení učiněná v jednom z těchto tří jazyků budou ihned přeloženy do ostatních úředních jazyků, ledaže by se všechny delegace vzdaly překladu. Projevy nebo prohlášení učiněná v jiném jazyce budou přeloženy do angličtiny, francouzštiny a španělštiny za stejných podmínek, avšak v tomto případě dotyčná delegace poskytne anglický, francouzský nebo španělský překlad. Oficiální dokumenty Technického výboru budou vyhotoveny pouze v angličtině, francouzštině a španělštině. Záznamy a korespondence pro jednání Technického výboru musejí být předloženy v jednom z úředních jazyků.
 23. Technický výbor vyhotoví zprávu o každém svém zasedání a, pokud to předseda shledá nutným, protokoly nebo podrobné zprávy ze svých schůzí. Předseda nebo jím pověřená osoba, předloží zprávu o činnosti Technického výboru na každé schůzi Výboru a na každé schůzi RCS.
-

PŘÍLOHA III

1. Pětiletá lhůta k uplatňování ustanovení Dohody podle odstavce 1 článku 20 rozvojovými členskými zeměmi může být v praxi pro určité rozvojové členské země nedostatečná. V takovém případě může rozvojová členská země před uplynutím období, uvedeného v odstavci 1 článku 20, požádat o prodloužení, přičemž se rozumí, že Členové posoudí s porozuměním takovou žádost, jestliže dotyčná rozvojová členská země může svůj krok náležitě odůvodnit.
 2. Rozvojové země, které dosud hodnotí zboží na základě úředně stanovených minimálních hodnot, mohou požádat o výhradu, která jim umožní zachovat tyto hodnoty omezeně a přechodně podle podmínek dohodnutých Členy.
 3. Rozvojové země, které mají zato, že obrácení pořadí na žádost dovozce podle článku 4 Dohody může vyvolat skutečné potíže, mohou požádat o výhradu k článku 4 takto:

„Vláda..... si vyhrazuje právo rozhodnout, že ustanovení článku 4 Dohody budou platit jen tehdy, když celní orgány vyhoví žádosti o obrácení pořadí uplatnění článků 5 a 6“.

Uplatní-li rozvojové země takovou výhradu, schválí ji Členové podle článku 21 Dohody.
 4. Rozvojové země mohou požádat o výhradu k odstavci 2 článku 5 Dohody takto:

„Vláda..... si vyhrazuje právo rozhodnout, že odstavec 2 článku 5 Dohody bude uplatňován podle ustanovení poznámky k němu platné, ať o to dovozce požádá nebo nikoli.“

Uplatní-li rozvojové země takovou výhradu, schválí ji Členové podle článku 21 Dohody.
 5. Určité rozvojové země mohou mít problémy s uplatňováním článku 1 Dohody, pokud jde o dovozy výhradními zástupci, výhradními distributory nebo výhradními zprostředkovateli do jejich zemí. Vzniknou-li takové problémy v praxi rozvojových členských zemí uplatňujících tuto Dohodu, věc bude na žádost těchto Členů prostudována, aby bylo nalezeno vhodné řešení.
 6. Článek 17 uznává, že celním správcům může při uplatňování Dohody vzniknout potřeba přezkoumat pravdivost nebo přesnost jakýchkoli tvrzení, listin nebo prohlášení, které jim byly předloženy pro účely celního hodnocení. Tento článek rovněž připouští, že se může přistoupit k šetření se záměrem, například ověřit, zda prvky hodnocení hodnoty prohlášené nebo předložené celním úřadům za účelem určení celní hodnoty jsou úplné a správné. Členové mají s výhradou svých zákonů a řízení právo očekávat při těchto šetřeních plnou spolupráci dovozců.
 7. Cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacená, se rozumí všechny platby uskutečněné nebo které mají být uskutečněny jako podmínka prodeje dovezeného zboží kupujícím prodávajícím nebo kupujícím třetí straně za účelem plnění závazků prodávajícího.
-